

१०६ ऐतरेयब्राह्मणे चतुर्थपंचिका २८, २९.

मेतां छंदसांच पृष्ठानां च कृषिं विद्वां दीक्षते दीक्षते ॥ २८ ॥
इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अग्निर्वै देवता; प्रथममहर्वहति त्रिवृत्स्तोमो रथंतरं साम गायत्री
छंदो यथा देवतमेनेन यथास्तोमं यथासाम यथाछंदसं राध्नोति य
एवं वेद. यद्वा एति च प्रेति च तत्प्रथमस्यान्हो रूपं, यद्युक्तवद्यद्रथव-
द्यदाशुमर्द्यत्पिबवद्यत्प्रथमे पदे देवता निरुच्यते. यदयं लोको ऽभ्युदि-
तो यद्राथंतरं यद्वायत्रं यत्करिष्यदेतानि वै प्रथमस्यान्हो रूपाणि; उपप्र-
यंतो अध्वरमिति प्रथमस्यान्ह आज्यं भवति; प्रेति प्रथमे ऽहनि प्रथ-
मस्यान्होरूपं; वायवायाहि दर्शतेति प्रउगमेति प्रथमे ऽहनि प्रथम-
स्यान्होरूपं. आत्वारथं यथोतय; इदं वसो सुतमंध इति मरुत्वतीयस्य
प्रतिपदनुचरौ; रथवच्च पिबवच्च प्रथमे ऽहनि प्रथमस्यान्होरूपं; इंद्र
नेदीय एदिहीति, इंद्रनिहवः प्रगाथः प्रथमे पदे देवता निरुच्यते प्रथमे
हनि ऽप्रथमस्यान्होरूपं. प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यः प्रेति प्रथ-
मे ऽहनि प्रथमस्यान्होरूपम्. अग्निर्नैता; त्वं सोमक्रतुभिः; पिबन्त्यप इति
धाय्याः. प्रथमेषु पदेषु देवता निरुच्यन्ते प्रथमे ऽहनि प्रथमस्यान्हो-
रूपं. प्र व इंद्राय बृहत इति मरुत्वतीयः प्रगाथः प्रेति प्रथमे ऽहनि प्रथम-
स्यान्होरूपं. आया त्विद्रो वस उप न इति सूक्तमेति प्रथमे ऽहनि प्रथम-
स्यान्होरूपम्. अभि त्वा शूर नोनुमो; अभि त्वा पूर्वपीतय इति रथंतरं
पृष्ठं भवति राथंतरे ऽहनि प्रथमे ऽहनि प्रथमस्यान्होरूपं. यद्वावान पु-
रुतमं पुराषाळिति धाय्या. वृत्रहेंद्रो नामान्यप्रा इत्येति प्रथमे ऽहनि
प्रथमस्यान्होरूपं. पिबा सुतस्य रसिन इति सामप्रगाथः पिबवान्
प्रथमे ऽहनि प्रथमस्यान्होरूपं. त्यमूषु वाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्यं; पुर-
स्तात्सूक्तस्य शंसति; स्वस्त्ययनं वै ताक्ष्यः; स्वस्तितायै स्वस्त्ययनमेव
तत्कुरुते; स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद ॥ २९ ॥